

understøttes af Fonden aarlig; deraf er der vel over 100, der Aar efter Aar faa udbetalt det samme Beløb, og det forekommer mig derfor at være et uforholdsmæssig stort Beløb, der anvendes til Administration.

Men det, jeg særlig gerne vilde slaa til Lyd for og søge at skabe en Stemning for, var, om vi ikke kunde faa Understøttelserne forhøjede betydeligt, saaledes at de i Stedet for paa 300 Kr. bleve paa 600 Kr. Det vilde ikke være en Smule for meget, og denne Fordobling af Beløbene vilde ikke betyde mere end 5,000 Kr. aarlig i alt. Man behøver ikke at være bange for Konsekvenserne, og naar man ikke er bange for at røre ved de militære Underklassers Pensionering og ikke er bange for der at drage enkelte Enker frem, synes jeg ikke, Faren kan være stor ved at give et Tillæg til Enker efter forulykkede Redningsmænd. Naar et Skib strander, og Redningsmændene skulle ud i Redningsbaaden, vide de, at det maaske gælder Livet for dem selv. Hvis de da vidste, at om de forulykkede, vilde deres Enker faa en saadan Understøttelse, at de vare sikrede mod at komme til at savne, vilde de være mindre bange for at gaa ud, end de ere nu, hvor de vide, at deres Enker kun gaa ind til Savn og Nød. Lige saa med dem, der komme til Skade. Jeg vil minde om det Eksempel, vi havde fremme i Fjor, hvortil der findes en Række Sidesykker paa Finanslovsforslaget. Det var Redningsmand Christen Bak Madsen, som kom til Skade under et Redningsforsøg eller en Øvelse med Redningsbaaden. Han blev lammet paa den højre Arm og paa det venstre Ben og blev aldeles arbejdsudygtig. Han havde 5 ukonfirmerede Børn. Nu er der tilstaaet ham en Understøttelse af 325 Kr. aarlig til sig, Hustru og ukonfirmerede Børn, fordi han er kommen til Skade i Statens Tjeneste. Det forekommer mig, at naar man mener, at Enken efter en Stabssergent, som jeg under alt muligt godt, ikke kan klare sig med mindre end 1,300 Kr., saa maa Staten nok kunne betale en Redningsmand, der har været med til at redde, som det er oplyst, 200 Mennesker, mere end 300 Kr., naar han er kommen til Skade. Saa kunde Staten nok betale ham de 700 Kr., som Socialdemokraterne og de Radikale foreslog i Fjor. Jeg vil derfor meget henstille, at man ikke blot forhøjer hans Understøttelse, men tager hele Spørgsmaalet op om forhøjede Understøttelser til hele Redningsvæsenets Personale.

Jeg kunde dernæst ønske at gøre et Par Bemærkninger angaaende Forholdene i Fredericia nu, efter at det er blevet bestemt, at Garnisonen vil blive flyttet bort fra Byen. En af den afgaaede Regerings sidste Handlinger var jo at tilskrive Fredericia og Nyborg, at nu kunde de ikke mere gøre Regning paa at faa Garnison, og det blev betydet Fredericia, at fra næste Foraar vilde den Rekrutbataillon, den plejer at faa, blive indkaldt til et andet Sted. Nu ved jeg nok, at dette muligt ikke kommer til at passe til næste Aar, men det kan anses for givet, at Fredericia mister sin Garnison, og jeg vil da sige, at er der nogen By, der lider under den nye Ordning, er det Fredericia. Medens andre Byer her i Landet ere opstaaede ifølge en naturlig Udvikling og efterhaanden bleve større og større, er Fredericia slet ikke fremstaaet paa den Maade. Det var et Kongelune, der skabte Byen. Der var en ubeboet Odde ved Lille Bælt, hvor Kongen kom i Tanke om, at han vilde have en Fæstning liggende. Saa byggede han Volde, meddelte, at der skulde ligge Soldater indenfor dem, og efterhaanden kom der en Befolkning i Byen med Soldaterne som Midtpunkt. Der er intet Opland til denne By. Der vilde ikke være kommet nogen Købstad, hvor Fredericia ligger, hvis man ikke havde plantet nogle Batailloner Soldater derovre og sagt: Nu skal der absolut skabes en By der. Siden hen er Byen vokset ved, at der er kommet den ene Statsinstitution efter den anden. Forretningsfolk i Fredericia have baseret deres Forretninger netop paa disse Statsinstitutioner, og hvis man nu vil tage Garnisonen bort fra Byen, vil det blive absolut nødvendigt, at Byen faar Erstatning for dette Tab, som den ellers vil faa vanskeligt ved at forvinde, netop fordi den mangler de Betingelser, som andre Byer have for at klare sig med deres Opland. Det er vel oven i Købet saaledes, at ingen By har lidt mere under at være Garnisonsby og Fæstning end Fredericia. En Del af dem, der endnu leve i Fredericia, har lidt derunder. I 1864 maatte Fredericias Beboere flytte bort fra Byen over til Fyn. (*N. P. Jensen* [Københavns 3die Valgkreds]: 1849?). Nej, jeg tænker nærmest paa den Befolkning, der lever der nu. Da blev der affyret ca. 3,000 Skud paa Byen, og 128 Bygninger bleve enten ødelagte eller skudte i Brand. Efter Krigen fik Beboerne 33 pCt. Erstatning for det Tab, de havde lidt under Krigen; de 67 pCt. maatte de selv bære. Det fore-